

напрямок розвитку системи освіти в умовах глобалізації та інтернаціоналізації та сприяє долученню українських закладів освіти до світової освітньої спільноти.

Список використаних джерел

1. Keengwe J. Student and Instructor Satisfaction with E-learning Tools in Online Learning Environments / J. Keengwe // International Journal of Information and Communication Technology Education. – 2012.
2. Вишнівський В.В., Гніденко М.П., Гайдур Г.І., Ільїн О.О. Організація дистанційного навчання. Створення електронних навчальних курсів та електронних тестів. Навчальний посібник – К.: ДУТ, 2014.
3. PACALL: Supporting Language Learning Using SenseCam / Bin H. // International Journal of Distance Education Technologies. – 2013. –11(1). – PP.14- 30.
4. Коломієць В. Служби Інтернету в неперервній освіті вчителів англійської мови / В. Коломієць // Рідна шк. – К., 2005. – № 2. – С. 42–44.
5. Кухаренко В. М. Дистанційне навчання: енциклопедичне видання : навч.-метод. посіб. / В. М. Кухаренко – К. : ТОВ Редакція «Комп'ютер», 2007. – 128 с.

СОЙМА О.І.
ТОВКАНЕЦЬ Г.В.,

Мукачівський державний університет, Україна

СОЦІАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА У РЕГУЛЮВАННІ ПОВЕДІНКИ

Останнім часом особливої актуальності набувають проблеми, пов'язані з соціальним і особистісним розвитком дітей. Соціальний розвиток є тим чинником, урахування якого необхідно для правильного розуміння й оцінки перспектив розвитку особистості школяра. На цьому наголошують дослідники, науковці, педагоги-практики: І.Бех, Н.Бібік, Ю.Богінська, В.Іванова, І.Зверева, А.Капська, О.Карпенко, Л.Коваль, Т.Кравченко, Н.Лавриченко, Л.Міщик, А.Мудрик, О.Савченко та інші.

Соціальний розвиток – це процес привласнення історичного досвіду людської взаємодії і, відповідно, становлення особистості як носія культури і члена суспільства. В іншому варіанті соціальний розвиток може бути представлений як здатність дитини до засвоєння норм і правил, прийнятих у тій або іншій соціальній групі, і водночас як здатність до побудови своєї поведінки на їх основі. Така здатність виражається в системі поведінкових умінь і навичок, що забезпечують ефективне включення дитини в різну соціально-психологічну взаємодію і різні ситуації спілкування.

Основи типу соціальних відносин і взаємодій, які будуть визначать особливості в процесі соціалізації і персоналізації в підлітковому і юнацькому віці закладає початкова школа. Більше того, саме в початкових класах формується загальний стиль взаємодії дитини і школи, тобто там створюється образ школи й етично-психологічний клімат у ній. У зв'язку з цим досить очевидним стає необхідність оцінки характеру соціального розвитку і рівня сформованості в дитини комунікативних здібностей і можливостей індивідуальної адаптації до того типу соціальної взаємодії який пропонує школа. На соціалізацію молодшого школяра впливають: школа (клас) з визначеною системою правил і вимог; вчитель з

властивим йому педагогічними поглядами, індивідуальними особливостями і рівнем майстерності; колектив класу, що характеризується соціокультурним й інтелектуальним рівнем розвитку дітей.

Вступ дитини до школи означає для неї не тільки зміну змісту діяльності, але і входження в принципово новий, відмінний від сімейного, тип взаємодії з іншими людьми. Будь-яка школа, якою б ліберальною вона не була, завжди залишається особливою соціальною інституцією, яка діє за законами організації. Життя організації і, відповідно, тих людей, які в неї включені, регламентується і регулюється системою норм і правил.

Оскільки суспільне життя складне і різноманітне, то соціальні норми відрізняються одна від одної не лише за регульованими сферами суспільних відносин, а й за способами свого встановлення та забезпечення. За сферами суспільних відносин розрізняють політичні, економічні, організаційні, культурні, естетичні, соціально-технічні та інші норми. За способами встановлення і забезпечення соціальні норми поділяються на норми права, норми моралі, звичаї, традиції, норми об'єднань громадян, релігійні норми. Серед усіх соціальних норм найбільш поширеними і значущими для суспільства є мораль і право.

Соціальні норми – це правила, що виражають вимоги суспільства, соціальної групи до поведінки особистості, групи в їхніх взаєминах один з одним, соціальними інститутами, суспільством у цілому. Регулюючий вплив норм полягає в тому, що вони встановлюють межі, умови, форми поведіння, характер відносин, цілі і способи їхнього досягнення. Унаслідок того, що норми передбачають і загальні принципи поведінки, і конкретні її параметри, вони можуть давати більш повні моделі.

Учень початкової школи характеризується соціальною активністю, здатністю впливати на оточення, змінюючи його і себе. Причому активна діяльність особистості лише тоді є продуктивною, коли вона узгоджується з культурними надбаннями суспільства, коли її поведінка взаємозв'язана з оточуючими і має соціальний характер. Соціальна поведінка – це дії людини стосовно суспільства, інших людей, до оточуючої природи і речей [3].

Дуже часто у несприятливих соціальних і педагогічних умовах в учнів формуються певні відхилення від норм, що пов'язані зі стійкими перекручуваннями ціннісних орієнтацій, типових для суспільства, соціальних груп. Створюється девіантність у поведінці. Так, жадоба наживи, презирство до праці, нерозбірливість у засобах діяльності спонукає до майнових злочинів. Егоцентрична орієнтація, зневага до інтересів інших, жорстокість ведуть до агресивних дій і т. п.

Система ціннісних орієнтацій набуває деформації і виражається як суперечливість і нестійкість поведінки. Якщо, наприклад, високо оцінюються моральні норми поважного ставлення до людини, але немає установки на їхню реалізацію, немає готовності відстоювати цю норму, захищати гідність іншої особи, то це робить поведінку хиткою і непослідовною. Прийняття норм і підкорення правилам визначають адекватність статусно-рольової поведінки дитини вимогам школи і соціальним очікуванням учителів, однокласників, батьків та ін. Соціальна поведінка дитини є одним із могутніх чинників її шкільної успішності. Однак

прийняття норм не одномоментний акт, а тривалий процес, наповнений внутрішніми протиріччями, що має свої закономірності і стадії розгортання.

Список використаних джерел

1. Бех І. Д. Виховання особистості: У 2 кн. Кн. 1: Особистісно орієнтований підхід: теоретико-технологічні засади: Наук. видання. – К.: Либідь, 2003. – С. 137-148.
2. Кравченко Т. В. Сутнісні характеристики соціалізації // Педагогіка і психологія. – № 3 (56). – 2007. – С. 11-19.
3. Социальная психология: учеб. пособие./ Парыгин, Б.Д. – СПб.: СПбГУП, 2003. – 616 с

СТЕГУРА І. І.

Мукачівський державний університет, Україна

ДЕЯКІ ПОРІВНЯЛЬНІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ В УМОВАХ МАГІСТРАТУРИ НІМЕЧЧИНИ ТА УКРАЇНИ

З огляду на відсутність чіткої системи професійної підготовки юристів в Україні, виникає потреба концептуальної перебудови системи вітчизняної вищої юридичної освіти шляхом здійснення її модернізації на основі позитивного зарубіжного досвіду. У цьому контексті видається доречним дослідження німецької системи вищої юридичної освіти, адже Німеччину вважають однією з найрозвиненіших держав Європейського Союзу, а німецькі університети мають сформовані багатовікові традиції правничої освіти, які сягають корінням до середньовічних часів (до прикладу, юридичний факультет Гайдельбергського університету був заснований у 1386 році).

Характерною особливістю німецької вищої юридичної освіти є те, що у Німеччині не існує уніфікованої програми навчання за юридичним напрямом. Як відомо, Німеччина за формою державного устрою є федеративною республікою, що складається з 16 федеральних земель (die Bundesländer), кожна з яких має власне законодавство і специфічні нормативні вимоги щодо здобуття правничої професії. Таким чином, кожна федеральна земля та кожен університет пропонує власні вимоги до майбутніх студентів-юристів: наприклад, відмінними можуть бути вимоги до рівня володіння німецькою мовою студентів-іноземців (необхідний рівень знання німецької може варіюватися від B2 до C2), або написання мотиваційного листа.

В Україні, станом на сьогодні, всі питання вступу до закладів вищої освіти регулюють єдиним нормативним актом, а саме: наказом Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Умов прийому на навчання до закладів вищої освіти України в 2020 році» від 11.10.2019 № 1285, положення якого поширюються на юридичні заклади вищої освіти першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівня підготовки. Слід відзначити також тенденцію до уніфікації національних стандартів вищої освіти за спеціальністю 081 Право. Так, відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України № 1379 «Про затвердження стандарту вищої освіти за спеціальністю 081 Право для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти» від 12.12.2018 року, було затверджено стандарт вищої освіти за спеціальністю 081 Право для першого (бакалаврського) рівня вищої освіти. Аналогічно, стандарт для другого (магістерського) рівня вищої освіти був

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>